

köhögés ellen

Évi rekedegek, torokbajok
sá ellen a több orvos által

arország akart, az éppen
nak, amit az orosz akart,
glalni és a déli szlávságot
Magyarország pedig ezt
eni akarta. És ez a terv
zághban készen volt, de ezt
n ismerhette, mert ismerve
lte volna meg azt a hábo-
k-magyar trójai lónak a
nyitott. Oroszország azt
vokat egyesítvén, ez által
rópai szárazföldtől elvája,
nyerte, hogy dél-Szlávia
Magyarországnak kiszolgál-
t a két hatalom közt biz-
ddig volt. Az osztrák-
a tehát, melynek élén
állt, pártatlan ügyesség-
és főzte le az orosz dip-
z orosz fegyverek
n Oroszország, ha-
Magyarország vette
át ezt az oroszul egyet-
elkövetni, ma már azt hi-
belátja, hogy feltevések

k meg az orosz

a Kálmán mindezt tudta,
ki, — miért nem mondta
repelláltatott érte?

ma már e kérdésre maga
meg. Hogy az esetben,
ezt a tervet elmondta

is hiúsította volna, s az
kik az ilyen terveket el-
mentekben, hanem az
tákn keresni. Hanem igen
amfériák az ily interpel-
k válaszolni, a mint azt

gyakorolták: hogy t. i.
belőle a mi neki legjobb-
y kormányelnököt azért,
erejű tervet nem árul el,
dvéért a világ órára nem
lehet okos ember a cső-
okos emberek előtt ki-
ységi bizonyítványt. Már
al egy némely tagja és
vagolt azon, hogy Tisza
ó tervét nem árulta el,
eretes.

közönség, ezek azok az
szniát és Herczegovinát

Emondtam röviden a
el a politikai és sztrate-
negozáfóhatlan bizonyi-
élnék a mellett, hogy az
lünkre s hazánk biztonsá-
zad egyik legfontosabb
oly finomul vágta két
sak belénk sem lehetett

gy a kudarc felett nagy
és hogy nem bírja gyű-
az okkupált tartomá-
at nyertünk, melyekből
n szemléltetjük, a mi

át, mely ellen pártosko-
sok mindenfelét össze-
zék, egyik legbecesebb
gy mondjam, kincsün-
értéket tekintve, oly
közönet államféria-
inkább jobb sorsunk
zeménynek tekinthető!

jenek a hazának nagy
ezer év a magyar bi-
zer éve!

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Piacz. SIMONFFY-ház a város-
házával szemben.

HIRDETÉMÉNYEK.

Hirdetési pénzek és a kiadás körüli panaszok,
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők.

Permentetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Csütörtök, ápril 5.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre	10 frt — kr
Félévre	5 frt —
Negyedévre	2 frt 50
Egy hóra	1 frt —

Hirdetési díj:

Öt-hasábsopetisorszeri beiktatásáért 5 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyiltér 4 hasábsopetisorsért 20 kr.

67. szám.

A hazafias kényelemnek okáért.

(T.) Nyomon vagyunk már. Majd
kitalálják már az ellenzéki lapjaink,
hogy jöjjenek haza a moldovai csángók
soha napján. Mert csak éppen a kormányra
kell bízni őket. Csak a kormánytól kell
kivánni a hazatelepítést, hogy megszaba-
duljon tőle a magyar nemzeti társadalom,
amely talán a nagy testvériségbe már
kezd is (!) bele unni; hát megszabadul
az igaz, de hogy a moldovai csángók
nem fogják látni a magyar hazát, az is
igaz.

Hiszzen régen tudom én azt, hogy
mindig és minden időben legkényelme-
sebb hazafiság a kormányra hivatkozni,
és arra tolni a teendőket; el is rontotta
már ezzel a magyar társadalmat a ma-
gyar ellenzéki sajtó úgy, hogy a legélet-
bevágóbb társadalmi kérdéseknél is a
kormányra támaszkodunk, és mert a kor-
málynak nem áll módjában, hogy minden
kivánságnak megfelelhessen, hát a tár-
sadalom várakozik a sült galambra. És
mondhatni, alig van parlamenti kormány,
mely a társadalom kevesebb támogatá-
sában részesülne, mint a magyar.

Nos, hát itt vannak csángó testvé-
reink is. A hazajövetel híreinek első lö-
kése felköltötte a nemzet öt vagy hat
milliomd részében ezt a lelkesedést, hogy
ugy melegeben 20—30 ezer forintot ösz-
sze adtak, amely 20—30 ezer forinthez
hozzá járult pár ezer ember vagy annyi
sem, és ezzel, a testvéri kötelesség a
nemzet részéről meg van téve, és most
álljon elő a kormány! Ami annyit jelent,
hogy a lelkesedésnek vége és a dolog
megfeneklésnek indult, mert nem csak
nálunk, de sehoh, még Amerikában sem
teszi és teheti a kormány, hogy valami
telepítési mozgalom élére álljon, az az,
a külföldön vagy más világrészekben ki-
vándorlasi mozgalmakat indítson, mert
legyen bár a tengeren túl és nagyon
messze, mégis a körmére koppantanának
érte. És igazán szomorú dolog az nálunk,
hogy az ellenzéki sajtónak még a leg-
komolyabb része sem szokta meggondolni
mikor valamit indítványoz, hogy mit in-
dítványoz. Hanem kiböjja indítványát a
világba, felhcezzeli vele a közvéleményt

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Egy légy története.

Poivré ur jó kopasz ember volt; ha csak
jó ember lett volna, okvetlenül elvész, de
kopasz is volt, és e tulajdona menti meg,
mint azt ezen élethü történet végével látni
fogják önök.

Daczára annak, hogy kereskedő, mégis
becsületes volt, és daczára, hogy becsületes
volt, napról napra növekedett vevői száma
és vagyona. Legjövendelmesebb speculációjá
első házassága volt, mert harminczöt éves
korában elvett egy „hosszadalmas” özvegyet,
— ki neki esengő tallérokban hozott vagy
100,000 tallért, s ki őt csak oly hévvel sze-
reté, mint előbbi férjét. — Végre pedig, mi-
után a becsületesség, akármint szapuljon a
világ, utóljára is megleti jutalmát, Poivré ur
csakhamar elveszté feleségét.

Ezen kellemes meglepetés után hősünk
sietett szívét és vagyonát egy bájos és ifju
jó családból való leány lábához rakni.

Poivré ur ekkor viselt a hátán vagy 50
tavaszt, no még néhány telet azonfelül. —
Poivré asszonyt tán észre sem veszi a ta-
vaszokat és teleket, ha nem lett volna há-
zukhoz egy fiatal unokaöcs járatos, ki csak
most került ki a „jogból” és nemrég nyitott
irodát.

Kedves és veszedelmes dolog egy fiatal
nőre a fiatal unokaöcs. Hogy is ne? Ismer-

(mert talán ez is a szándéka) aztán
tegyen róla a kormány.

Ugyan kérem, miféle európai heczz
lenne abból, ha a magyar kormány egy
— kivándorlatisi mozgalmat kezdetne
meg Romániában, hivatalos uton? Nem
rögtön fellázítaná-e a román kormányt és
az egész román közvéleményt? és mert
a román kormány igaza lenne, hát
nem vonná-e maga után a magyar kor-
mány okatlan eljárása, egész Európa til-
takozását, amely eljárás csakugyan durva
megsértése lenne az állami tulajdon jog-
nak. És aztán mit érnének el egy ily hi-
vatalos mozgalom megindításával? Egy
óriási blamázst. Rosz vért mindenfelé, és
adna magáról a magyar kormány ezen
tette által oly szegénységi bizonyítványt,
hogy Európa művelt államai előtt min-
den eddig szerzett rokonszenvet elvesztene.

Hát ilyen meggondolatlan indítvá-
nyokkal szoktak előállani a mi ellenzéki
lapjaink, csakhogy felverjék a közvéle-
ményt, s oly irányt adjanak annak, mint
adtak a török háboru alatt, hogy t. i.
lehetetlenséget követeljen. Mert ameny-
nyit a magyar kormány tehet, mindösz-
sze is annyiból áll, hogy a betelepeds-
hez segédkezet nyújt, az az helyet ad,
amint ahogy Amerika teszi, — punktum.
Helyet ad addig a mig van, és amig le-
het; de in infinitum nem mehet az sem.
Hanem a magyar társadalom igen is, ha
a magyar társadalom komolyan akarja,
az lehet; az adhat helyet, mert van, és
megindíthatja a mozgalmat, melyhez mint
privát dologhoz, senkinek semmi köze.
És ha a nemzet minden oly gyermeke
aki teheti, megteszi a magáét, akkor
50,000 csángó három év alatt itthon van.
Ha társulatok alakulnak mindenfelé, ámde
nem a Somsichék mintájára, hogy a nagy-
birtokos földes urak egypár forinttal ki-
bujhassanak, hanem másképen, akkor a
csángók igenis hazajönnék, de ha ily
társulatok nem alakulnak, hanem a ha-
zafiság kényelmének okáért a kormány
nyakára tuskoltatik a dolog, akkor még
azok a csángók is visszamennek, kik ed-
dig be jöttek vala.

— A földbirtok megóvása érdekében
az alkotandó magyar polgári törvénykönyv-
ben felveendő rendelkezések megírására az

ték egymást még gyermekkorukban, együtt
játszottak és játékközben tegezni kezdték
egymást, a tegezés pedig a szerelem nyelv-
nek alapja. — Flourens Pál urinak pedig 24
tavaszon kívül volt szép fekete, sűrű haja,
esimos bajsza és lakott még szemében azon
bizonyos édes bágyadság . . . azon bizonyos
. . . hisz értenek . . .

Poivré ur, mint valódi kereskedő, üzle-
tének élt egészen, Pál urfi pedig, mint ügy-
véd, egészen a szép kis unokatestvérenek. —
Es mindhármán boldogok voltak, a kereskedő,
mert üzlete gyarapodott, az ügyvéd, mert
oly ügyben plaidirozott, melynek végre is
diadalt vélt nyerhetni, és Poivré asszonyoság,
mert barátság és szerelem ölelék át lány ka-
rukkal.

Ekképen minden a legbékésebben foly e
békés házi életben, mig egy napon eszükbe
jutott kirándulást tenni a zöldre; kirándulás
a zöldre! van-e ennél ártatlanabb dolog?
gondolá Poivré ur, és vigan utnak indultak.

A „Barbe” szigethez érve egy árnyas
és félreeső völgyecskét szemeltek ki, azzal
kivánsággal néztek rá, s neki láttak a reg-
gelinek.

Poivré ur oly jónak találta a reggelit,
hogy elköltött ételek és italok után esendes
szunnyadásnak bocsátá elfáradt tagjait.

A szerelem azonban nem aludt el, de
még az unokaöcs, de még az unokanén sem,
hanem a zöld pázsitra ülve, a reggeli után
kellemes felhevülésben könyvet forgattak, de
nem olvastak.

országos magyar gazdasági egyesület, köz-
gazdasági szakosztályának javaslatára, pályá-
díj kifizetését határozta el. E végből a társu-
lat felkérte az I. hazai takarékpénztárt, hogy
az általa a magyar tud. akadémiá közbenjá-
rásával kétevenkint kiadati szokott 3000
frtos Fáy-féle pályadíj az említett célra for-
dítottassék. A takarékpénztár a kérelemhez
hozzájárult s minthogy a Fáy-alapítványra
nézve a kérdés szövegezése, valamint a pá-
lyamunkák megbírlása az akadémiát illeti,
Körizmics László elnök érintkezésbe tette
magát az akadémiával, minek eredménye az
lón, hogy ugy a kérdés kifizetését, mint a pá-
lyamunkák megbírlását egy hármias vegyes
bizottság fogja teljesíteni, a melyben az aka-
démia, az I. hazai takarékpénztár és a gaz-
dasági egyesület lesznek képviselve. A pályá-
díjösszeg növelése e céljából az egyesület fel-
hívást is fog kibocsátani, hol mindazok, kik
e nagyfontosságú kérdés iránt érdeklődnek,
járuljanak hozzá a pályadíj szaporításához.

— A megyék háztartásáról szóló
1883. XV. t. cz. 17-ik §-a a belügyminisztert
felhatalmazván arra, hogy a megyéknél egy
a központi pénzkezelés és számvitel módját,
valamint a járásokban is a pénzkezelés és a
hivatalos pénzek elküldése körül követendő
eljárást, a kellő ellenőrzés és a törvényes fe-
lősség követelményeinek megfelelőleg, álta-
lános kötelező szabályrendelettel szabá-
lyozza, a belügyminiszteriumban — mint la-
puk értesül, — a törvény ezen rendelkezé-
sének megfelelő intézkedések, már tárgyalás
alatt vannak, s az általános kötelező me-
gyei pénzkezelési szabályok végleges szöve-
gezése már a közel jövőben meg fog történni.

Német-olasz-osztrák-magyar szövetség.

A londoni „Reuter”-ügynökség által vi-
lágá eresztett álitólagos egyezmény Olasz-
ország, monarchiánk és Németország közt,
képezi ebben a pillanatban a politikai érdek-
lődés és vitakozás központját.

E hir nagy izgatottságot keltett különösen
Franciaországban, mely e szövetség által
fenyegetve látja magát.

A közlemény azonban nemcsak hogy
nem felel meg az Olaszország és a közp-
európai két nagyhatalom közt létesült vi-
szonyoknak, de ellenkezik a monarchiánk és
Németország közt fennálló szövetség termé-
szetével is. A Reuter-féle leleplezés szerint
az Olaszországra is kiterjesztett szövetség
bizonyos közös háborut állapítana meg Fran-
ciaország ellen. Ez pedig a valósággal hatá-
rozottan ellenkezik.

Meleg tavaszi nap volt, inger és gyö-
nyörteljes, langy szellő susogott a fák közt,
a sűrű lombzatban apró piros és zöld pon-
teskák ragyogtak káprázatosan, madarak
szökelltek egymást keresve a galyakon, vi-
rágók csökölöztek tavaszi friss piperejükben
és Poivré asszony ruháját a csapongó szellő
lágyan ide s tova lebbenté.

„Emlékszik még,” — szólt az ifju, ki
az „asszonyt” már nem tegezte, — „azon
kirándulásunkra, melyet házassága előtt együtt
tevének? az is olyan nap volt, mint a mai;
ah, akkor ön még igen fiatal volt.”

„Ezzel csak nem mostani vénségemre
akar czélozni?” — válaszolt az ifju nő.

Ments isten, sőt ön most még fiatalabb,
mint akkor volt és szebb — sokkal szebb —
mintsem akkor volt! — tevé hozzá vontatva.

Poivré asszony mitem felelt, hanem
könyvét térdére tevé, egy pillanatra lesüté
szemét és aztán elmerengett a láthatár kékes
végtelenében vagy végtelen kékjében. — Mi
forrhatott lelkeben? férje jó volt s a meg-
testesült előzékenység, de ah! annak az un-
kaöcsnek az areza oly érdekesen halvány,
haja ébensötét és szeme oly lángoló volt. —
Férje gazdag volt, ki nejjének kényelmes, sőt
fényes életet biztosított, de jaj! a nap oly
füzesen sütött le a bársony pázsitra, a su-
sogó szellő anyi illatot hordott szárnyain és
a légben anyi ismeretlen, sejtelmesen, rej-
telmesen bugó dal zugott-bugott fülből fülbe,
fülből szivbe. — Szegény jó Poivré, minden
összeesködött ellened.

A monarchiánk és Németország közt
fennálló szövetség nem egyik vagy másik
hatalom ellen kötött véd- és dacz-szövetség,
ha nem irányul általán az európai béke
biztosítására, Franciaország ellen tehát nem
kisebbs, sem nagyobb mértékben nem intézi
élet, mint bármely más hatalom ellen, mely-
nek politikája az európai consolidatiót zavar-
hatná. Olaszország néhány éve óta állhatato-
san és félreérthetetlenül tüntette ki az őszinte
csatlakozást e békepolitikához. Olaszország
ez által a köztünk és Németország közt már
régebben létesült szövetségének nagybecsü
támaszává, e politikának fontos tényezőjévé
vált és természetes, hogy ezekből viszont
maga is támaszt, erőt és fokozott európai
súlyt merit. Mancini utóbbi nagyfontosságú
nyilatkozatai az ily létesült viszonyt jelen-
tékenyen megszilárdították

A görög és latin nyelvről*.)

(Z.) Már hiszen engedjen meg a mélyen
tisztelt közoktatásügyi miniszter ur, és en-
gedjenek meg mind azok, kik a latin és gör-
ög nyelvek mellett, mint nélkülözhetetlen
tantárgyak mellett törnek pálezzát, de állítá-
suk az én nézetem szerint nem áll, s ha bár
az én nézetem nem valami sokat nyom is a
latban, nem egyedül vallom. nagyon sokan
vallják azt nem csak Magyarországon, ha-
nem minden részében a világnak; de mint
minden reform, tehát a közoktatás azon re-
formja is, hogy a görög és latin nyelvek
csak mint nem köteles tantárgyak taníttassa-
nak ezentul, igen sok ellenzőre talál, amint
hogy igen sok ellenzőre talált mindig és
minden reform; sőt nem egy reformnak vol-
ték mártírjai s nem egy reform lett kiát-
kozva, kigunyolva. Hát ha ezzel a reform-
mal is így vagyunk, abban nincsen semmi
különös, de hogy az a reform is diadalmas-
kodni fog, az megint olyan bizonyos, mint
kétszer kettő. Hanem igen is, amint egyszer
már kifejezni szeretném volt, a latin és gör-
ög nyelvek oktatását, nem mint nélkülöz-
hetetlen szükségességet, hanem mint reánk

*.) A latin és görög nyelvekre nézve nem értünk
teljesen egyet a t. czikkiróval, részünkről a klasszikus
nyelvek tanításának hívei lévén. Különbösen is ennek vi-
tatása ma már túlhalott álláspont, a megnyitva a kép-
viselőház többsége tegnap elfogadta a görög nyelv köte-
lező tanítását a gymnasiumokban. De a t. munkatársunk
cikkének végén mondottakat mi is nagy figyelemre
méltónak tartjuk s óhajtuk, hogy a klasszikus nyelvek
tanítása miatt egyéb szükséges tantárgyak ne hanyagol-
tassanak el.

„Emlékszik még?” — folytató Pál, „mi-
dön önt először láttam béli ruhájában? hogy
állt az önnek, milyen fehér és milyen rózsás
volt akkor!”

„Hát ma szereztem vagyok?” — kérde a
szép asszony.

„Dehogy az, de hogy az, ön ma hófé-
hérségű, mint egy havas, igen, mint a Mont-
blanc, melyet rózsafelhők borítanak el.”

Poivré asszony erre a „havas” hasonlatra
argumentummal felelt, és ledobta kebléről az
irigy sájt, hiszen olyan meleg volt!

S e melegben az ég kéken mosolygott,
a rétek zöldben virultak s a bokrok teli vol-
tak hófehér bimbókkal, de Pál nem nézte sem
a kék eget, sem a zöld rétet. Nem a bimbózó
bokrokat, hanem nézte azt a szép asszonyt,
s a miniatúr Montblancot hófehér, rózsapiros
csucsáival.

Mindkét hősünk szívét valami édes lány-
meleg érzés fogta el. — A pázsit oly puha
és lágy volt, a szellő, mely egymáshoz kö-
zeledő fejeik körül sutogott, oly szerelme-
sen remegő accordokat hallatott, a piczi ma-
darak a rügyöző galyak között úgy csökö-
löztek, aranyos rovarok zsongtak-bongtak a
légben, és — Poivré bácsi irgalmatlanul hor-
tyogott.

„Milyen jó így ülni ön mellett ebben a
szép langyos szellőben,” — mondá halkan
Pál.

Poivré asszony lesütött szemmel hall-
gatott, — nem felelt semmit, de lecsüggő
karját a felfelkürtető vér rózsásra pirkasztá,

kényszerített tantárgyakat, elfogadom, reánk kényszerítettnek mondom pedig azért, mert Magyarország nem áll még az európai oktatás tekintélyének azon fokán, hogy ilyen fontos tárgyban mint kezdeményező léphetne fel, hanem a művelt világhoz kell magát alkalmaznia. — elfogadom tehát mint reánk kényszerített tantárgyat, de semmi szín alatt és semmi áron úgy, hogy amint az most gyakorlatban van, hogy t. i. fő tantárgyat képezze, s úgy szólván az élet számára sokkal szükségesebb tantárgyak rovására a legelső helyen állítsák.

Mert nem elfogadható ám az az állítás, hogy ha a görög és latin nyelvet minden intelligens pályára szükségesnek nem tartjuk, hát éppen úgy el lehet mondani a természet-tanról, hogy az ügyvédeknek, és a történelemről, hogy a mérnököknek nem szükséges. Ez sophisma; sophisma pedig azért, mert természetannak, mértannak és történelemnek minden pillanatban hasznát veheti minden ember, mert ezek a gyakorlati élet terén mindenre nézve szükséges tudományok, és nem képzelhető művelt ember, ki ezen tudományokban némi jártassággal ne bírna, holott igen sok tanult, pláne tudományos embert ismernek, ki a német, francia vagy angol nyelvek tudása mellett sem a görögnek sem a latinak nem érezték hiányát. Nincs már olyan tudomány a világnak, melyet ezeken a nyelveken elsajátítani ne lehetne, holott nincs olyan tudomány a világon melyet ezen nyelveken, a mai kor igényeihez képest elsajátítani lehetne. Hát hogy ezek a nyelvek arra valók volnának, hogy azokat kivétel nélkül ráerőltsük a gymnasiumi tanulóra, sőt nemesak, hanem mint fő tantárgyakat tekintjük, az a legnagyobb tévedések egyike, még ha az ész gyakorlásának a gondolkodás fejlesztésének a motívumait tekintjük is, mert lehet az ész és gondolkodást fejleszteni másképpen is, és nevéteges lenne azt állítani, hogy egy végzett gymnaszta tisztább és helyesebb gondolkozású lesz, mint egy végzett realista.

Hanem igenis aki tudós akar lenni, az tanulja meg ha majd egyszer a tudósságra impulst érez magában, aminthogy akkor is tanult az meg minden tudós. És ha már egyszer ott vagyunk, hogy ezen nyelveket kötelezett tantárgyakul kell elfogadnunk, legalább ne szorítsuk ki általuk azon szükségesebb tantárgyakat, melyek tanulásának már az is hasznát veheti, ki a negyedik, ötödik, vagy hatodik osztályból kilép, míg hogy az ilyen, a latin vagy görög nyelvek hasznát vegye, száz ezer eset közül alig egynehány fordulhat elő.

Nagyon örvendetes lenne tehát ha ezen tárgynál képviselőink oda sorakoznának; hogy igenis ám legyenek a kötelezett tantárgy, amde mondassék ki, hogy nem fő tantárgy, hanem legfeljebb is olyan mint a többi. Ezen elvnek kimondása minden apának szívében fekdühetik, ki most gyermeket ezen alig szükséges tanulmányul, más tanulmányok rovására, kizoztatni látja.

A középiskolai törvényjavaslat részletes tárgyalása.

— Országgyűlési —

Budapest, ápril 4.

A 3. § feletti vitát folytatta és fejezte

s a hamis szellő kedvét lelte a szép nő széles fűrtjeit esőkolóva oda-oda dobni a fiatal ember égő ajkaihoz.

És a madarak énekeltek vala, és zsongtak vala a rovaraké, és hortyogott derakasan a — férj.

„Louise“ — szolt az ifju, bizonyos rózsás kezet megragadván, mely hiába igyekezett a kedves fogságból kimenekedni — „Louise, most egészen boldog lehetnék — ha...“ itt megakadt.

„Végezze be Pál“ — felelt suttogva Poivré asszony.

„Ha — ha ön szabad nő volna.“
„A fogolykéz hirtelen szétörté bilincseit.“

Pár perc némán tünt el, mialatt Poiré asszony szemét alvó férjén pihentette, kinek kopasz feje és piros pozsgás arca óriási pipacsoként tünt fel a viruló réten, s az a pihenő tekintet aztán átsiklott erre a halvány... erre a lángoló... szóval erre a haszontalan Pálra s egy akaratlanul, halkán elejtett:

„Fájdalom!“ susogott végig a szellőben, de olyan halkán, hogy Pál se hallhatta meg, ... nem hallotta, az igaz, de — eltalálta — ezek a fiatal fickók ily esetekben igen találékonyak.

„Miért nem bír ön engem szeretni!“ szolt most feleje hajolva.

És azzal visszarabolta a szökevény kezét, a két arcz közelebb... közelebb jött egymáshoz... az egyiknek lángoló szeme találkozott a másiknak könnyedves szemével

be ma a képviselőház. Szoltak Vidovich, Hunyady gróf és Csanády (!) a görög nyelv ellen, Trefort miniszter, Mészáros Nándor, Rostaházi és Steinacker a görög nyelv mellett. Rostaházi egyuttal polemizált. Egesz tegnap fejtégetéseivel s állította, hogy ama theologiai-bölcsészeti könyvben nem foglaltak azok, miket abból Egesz citált. Mindketten vállalkoztak arra, hogy egymásnak ülés után bebizonyítsák, mi van és mi nincs abban a könyvben. Szolt aztán nagy figyelem közt Tiszta Kálman a §. mellett. Möriz Pálnak is megadta a ház a jogot a zárszóra, ki a görög nyelv mellett felszólalt egynemely képviselővel polemizált. Szolt aztán Szathmáry György előadó a §. mellett, mire a ház elfogadta Gáll József módosítványát, hogy a §-ban felsoroltassék a nem magyar tannyelvű intézetek tannyelve és irodalma is. Most névszerinti szavazás történt az e) pont felett, melyben a görög nyelv és irodalom van felsorolva s melynek ellenében állt Möriz Pál módosítványa (mások hasonló módosítványait visszavonván), mely szerint a görög nyelv és irodalom rendkívüli tantárgyként taníttassék.

A javaslat eredeti szövege, tehát a görög nyelv és irodalomnak rendes tárgyként megtartása mellett szavazott 143, ellene 75, távol volt 193 képviselő. S így a görög nyelv és irodalom, mint kötelezett tantárgy, 68 szótöbbséggel elfogadtatott.

Az ellenzék tagjai közül a görög nyelv mellett szavazott Prónay Dezso br., Törs Kálmán, Bittó István, Gáll Jenő (világosi), Grünwald, Apponyi Albert gróf, Szilágyi Dezso, Pulszky. A szabadelvű pártból a görög nyelv ellen szavazott Szentkereszt Béla br., Möriz Pál, Teleszky.

Egyebekben a ház a §-t változtatlanul fogadta el, kivéve az utolsó p) pontot, hol Körössy módosítványa a fogadtatott el, mely szerint a testgyakorlat „a katonai gyakorlatokra tekintettel“, tanítandó. Végül Helfly Ignác terjesztte elő interpellációt, — egyiket a rente-conversió iránt a pénzügyminiszterhez, a másikat a monarchia és Olaszország közti viszonyra nézve a miniszterelnökhöz.

Miért kell az iskolákban a görög nyelvet tanítani.

Tegnap országgyűlési tudósításunkban már egy pár szótval megemlítettük, hogy a középiskolai törvényjavaslat részletes tárgyalása alatt a görög nyelv tanítása mellett Körössy Sándor orsz. képviselőnk nagyhatású beszédet mondott.

Ő azok ellenében, kik a görög nyelvet a középiskolákból kiküszöböltetni akarják, csak azt jegyzi meg, hogy nincs a tudománynak egy ága sem, a melynek gyökerei nem a görög tudomány életben fogantattak volna meg. Nincs közeletinkben egy talpalatnyi tér sem, melyen a görög hagyományokkal, mint a hellén nemzet nemzeti és tudományos életének romjaival ne találkoznának. A modern kor csodálatos nagyra vannak a modern kor tudományosságával és bölcsességével. Szóló is elismeri ezt és látja, hogy ma a tudomány minden ágában véghetetlen nagy a haladás. De ha mélyebben gondolkozunk, mégis arról kell meggyőződnie, hogy nincs semmi új a nap alatt és hogy az emberi tudás csak körben forog. Ma felmegyünk, holnap alá. A világcultura történelme arról tesz tanúságot. A műveltség egy időben fel, más időben alá szállott. Az ember ma is olyan, mint volt 5000 esztendővel ezelőtt.

Miért kell nekünk tulajdonképen a görög nyelvet és irodalmat kizárunk iskoláinkból, azon legrégebbi népek nyelvét, a melynek eszméi és társadalmi intézményei a múlt nemzetek eszméiben és intézményeiben

és — mindketten hallgattak és mindketten nagyon jól értették egymást.

S a madárdalba, a rovarszongásba oly egészséges boldogsággal vegyült a férj hortyogása.

Poivré asszony nem akart rosszat cselekedni, becsületérzése élénk és finom volt; anélkül, hogy férjét szerelemmel szeretete volna, tisztelte őt, s pedig igazán s életét áldozta volna fel inkább, sem hogy iránta való köteleit tudva megsértse, tudva! de mit tudott ő most magáról?

Csak azt tudta, hogy a madarak csókolóztak, hogy a szellő édes hamisságokat sugott körülte, hogy az a tüzes szemű ügyvéd oly jelesen védi „ügyét“, és hogy egy valaki közel hozzájuk iszonyatosan hortyog. Szent isten! úgy hiszem, itt keveset lehet „tudni!“

És máris édes borzadás futott végig testén, lelken, elméjét boldogság sötétség kábitotta el, és lankadó pilláira gyönyörteljes felhő nehezedett.

De egyszerre csak!...
Ezek a legyek valóban kiállhatatlan állatok, nincs előttük semmi szent, sem a fehér ablakfüggöny, sem a friss hús, sem a párolgó tej, sem az ártatlanság boldog álma.

E szentségtelen legyek egyike már néhány perc előtt bongott három hősünk csoportja körül, s keresett magának zsákmányt, kire lecsapjon. Eleinte Poivré asszony Montblancján látszott kedve telni, s ha abban a légyben Pál urfi lelke lakik, okvetlenül oda telepedik le; de így futólagos érintés után

ma is élnek. Az az eszmehez — ugymond szóló — a mely a görögök életét mozgásba hozta, ma is folytatattatik. Vajjon mit állíthatnánk az ifjuság elé az emberi intézmények fény- és árnyoldalainak megismerése végett, ha nem a görögök intézményeit, az atheni tisztá demáciát. Ebből ismerheti meg az ifju a fény- és árnyoldalait. Ebből megtanulhatja az ifju, hogy valamely nemzetnél a demácia terem nagy polgárokat és nagy katonákat, kik a salamiszi és marathoni győzelmekre vezették a polgárokat, a kik a nemzet dicsőségére és becsületére válnak. De ezen demáciából megtanulhatja az ifjuság azt is, hogy tiszta demáciában a polgárok közt a pártoskodás és viszály magva hentesedik el, hogy a megteremtő a nagy polgárok és hazafiak iránti elátlanságot, a mint megteremtő Athénben és elvezette a görögöket a polgárháborúhoz, a melynek maradványok példája a peloponnesusi háború.

Az atheni demáciából megtanulhatja az ifju, hogy a szabadság tulkapása megöli az egyéni szabadságot. A spártaiak életéből megtanulhatja az ifju, hogy hová vezet az aristocratiás kormányzat, hogy a spártai aristocratiás kormányzat nem volt olyan lármás, mint a minó volt Athene, de Sparta közelében nem is volt Perikles szöze: közléte egyhangú, rabszolga, minden gondolkodás nélküli volt, nem hagyott hátra oly nagy férfiakat, mint Athene, melynek nagy férfai ma is büszke az egész emberiség. A nép értelme a minimumra szállott és egész Sparta nem volt egyéb, mint egy nagy kaszánya.

Lykurg törvényei szerint az aristocrati uralkodott, a nép rabszolga volt. — Az aristocrata állam elnyelte az egyéni. Ha mindezeket a magyar ifju saját eredeti forrásban olvashatja: vajjon nem ismerheti-e fel, hogy ezen mozgalmak ma is meg vannak a nemzetek életében, hogy ma is e harcok mozgatják az emberi társaságot. Miért kellene hát nekünk épen a görög nyelvet kiküszöbölni középtanodáinkból? De ha a görög nyelvet kizuztatjuk az iskolákból, hol lesz a költészet mintaképe; hol lesz található a művészet mintája? Ha a világ kulturájának zászlóvivő nagy nemzetei szükségesnek tartották a görög nyelvet és szükségesnek tartják ma is kötelezőleg taníttatni iskoláinkban: én nem kívánok tőlük elválni, én óhajtom, hogy hazánk középtanodái és az azokból egykor kikerülő tudományos férfiak ne szakadjanak el az európai tudományos férfiak társaságától, hanem tartsák fenn a tudományos férfiak közt okvetlenül fenntartandó közösséget.

Nem kis jelentőségűek, t. ház. — végzé Körössy beszédét, — azon szavak, melyeket Duruy francia miniszter 1865-ben mondott, hogy Franciaország tudományos nagyságát egyedül a classici irodalom, de különösen a görög nyelv és irodalom művelésének köszönheti, és Franciaország tudományos nagyságát jövőre is biztosíthatja.

A tegnapi csángó.

Debreczen, április 5.

DEBRECZENIG.

A „D. E.“ részéről Nyiregyházára a Bukovinából hazatérő második csoport élé Nyiregyházán beszállottam a külön vonatra, s az uton bő értesített volt alkalmam szerethetni azon ünnepélyességekről, melyben az egész vonalon a második csoport részesített.

E csoportot Nagy György kormánybiztos megbízásából Bereczki Ottó vezette, és Lőrinczi Mihály, ki istenségsiti tehető polgár. Ő maga még visszamegy falujába családjáért, és csak azután fog utnak indulni,

visszaszállt a légbe, s midőn egy ragyogó fehérségű, egy fényesen kicsiszolt globust, mely békés nyugalmában ott hentergett valami nagy alak kapcsában a fű közt, mondom, midőn erre akadt, azonnal rá is telepedett.

Ez a globus Poivré ur kopasz feje volt. „Louise“ — folytató most Pál szenvedélyesen — „én önt már régóta szeretém, a nélkül, hogy ön tudta volna.“

A nő már felelni akart, midőn a nyugalmában megzavart alvó, álmában kezével protestálni igyekezett a légynek tolokódó boldogítási politikája ellen. — Louise véletlenül odatekintett, s kezét hirtelen kivoná Pál kezéből.

„Louise,“ — kezdte ez ujjal — „én önt szeretem most is.“

Louise akaratját már hanyatlani, erényét súlyedni érzé, midőn az elzavart légy nagy konkul ujjal rácsap a kedvelt gömböczre.

Poivré ur hadonázni kezdett kezével s fejét álmában felkapá.

Poivré asszonyság visszavonta sálját a hóféhér kebelre.

„Louise hallgasson rám“ — mondá Pál lázas hangon — „engedje, hogy önt szeressem, engedje, hogy“

De most a légy oly keményen csapott a makacs fejre, piczi szarnyával oly derekasan csiklandozni kezdé azt, s oly hevesen bongott azon az ostoba fején, hogy Poivré ur ha a légy nyelvet ismeri, megérthette volna szavait: „Ébredj már filkó, hisz elég sokáig dolgozom: ébredj!“

ha otthon családi és vagyoni viszonyait rendezte.

A második csoport mely 580 főből állott sokkal vigabb volt mint az első. Egy perczig sem szünetet nem tartott, tánczolni — nagy póznákra cifra kendőt, abroszt akasztottak fel, s így fellöbögve minden kocsi robogtak be az egyes állomásokra, hol minden is mindenütt nagy tömeg várta lelkesedve, s elhalmozva őket a szives vendéglátás minden jelével. Az 580 főnyi csapat Istenségsiti Fogadjistenből való.

A második csoport utja is valóságos diadalmenet volt. Nagy mihályon, Legénye Mihályon már nagy ovatókban részesítették. Ez utóbbi helyen Kaliczky János lelkes üdvözölte őket.

Sátor-Alja-Ujhelyen beláthatlan néptömeg tolongott az indóháznál. Legnagyobb részét olyanok várták itt a bukovinaiakat, kik a közel falvakról szekerekre vagy gyalog siettek üdvözlésükre. Fejes István ref. lelkész mélyen megindító beszédet tartott, melyet könnyezve hallgattak végig a körülállók. Szerencsén az ünnepélyességek ismétlődtek, valamint Tokajon is, hol minden kocsi 40—50 üveg bort adtak.

Rendkívül érdekes látványt nyújtott egy pillantás a vasuti kocsi belsejébe. Férfiak, leányok, gyermekek egyre tánczoltak, kurgongattak, daloltak; Debreczenhez közeledvén, rágyújtottak a:

„Debreczeni kerek erdő“ kezdetű dalra. — A padok alatt a kocsi belsejében a sok elemőzsa, és üvegekben a bor. Ujhelyen az éltel edényekben nyújtották be, úgy hogy az edényeket megtarthassák maguknak.

Nyiregyházán az indóháznál a város intelligentiája élén szintén nagy számú közönség éjen riadala üdvözölte testvéreinket. — Krasznay Gábor polgármester ur mondott üdvözlő beszédet, mire Lőrinczi Mihály felelt röviden és talpra eseten. Itt egy óra hosszáig időzött a vonat. Benes László tanácsnok buzgó rendezése mellett ételek és italok osztattak, aztán cigány zene mellett táncz kezdődött.

Az egy óra elteltével tovább indultunk Debreczen felé. A merre mentünk, mindenütt lelkes nép várt és üdvözölt, még a tanyabliek is elősiettek és a töltésen „isten hozott“ at intettek felénk.

A második csoportban különösen a nők kiválóan magokra vonták a figyelmet. Volt köztük több oly szép leány, és menyecske, a milyeknek nehéz mását látni. Csak az a különös, hogy az ember korra nézve alig tudja megkülönböztetni a leányt az asszonytól. A menyecskek 17 éves létükre 1—2 éves gyermekeket tartottak ölben, a leányok meg csaknem gyermek számba mennek még. — Az a divat náluk, hogy a leányt 15 éves korukba kiházasítják.

Egy kis menyecske gyönyörű arczával sokaknak elboldondította a fejét, s szegény alig győzte a „testvér“-eknek osztogatni a csókokat; az ura később kérdőre vonta, a kis menyecske pironkodva, pityeregve igazolta, hogy hiszen: „csak becsületből“ tette.

Az sem utolsó, hogy egy öreg csángó testvér oda kiállt egy debreczeni huszárnak, bajusz pedröt kínálgatva: „Csapja ki keze, amugy magyarosan.“

Egy másik meg a nemzetsége után kérdézközdött.

— Hiszen itt van már a nemzetsége közt, — biztattuk.

Poivré ur halálig boszantva, kizozva, ingerelve a légy által, először fölemelte fejét, s aztán jobb kezével nagyot csapva homlokára — alakatlan tömeggé morzsolá a szegény állatot.

Hálátlan!
Aztán felült helyében, nagyot ásított, kényelmesen kinyújtózott és aztán... no végre! aztán szétnevezte maga körül.

Két társa tisztességes távolban helyet foglalva egymástól, mozdulatlan némasággal csüggyött olvasmányán.

„Lám csak,“ szolt Poivré ur — „ugy látszik Pál, hogy könyved igen érdekes.“

„De — miért ne?“

„Miféle könyv az?“

„Molière.“

„Tán a meggondolatlan! („l'Étourdi“).

„Nem, hanem az „okos nők“ — (les femmes savantes).“

„Ugy hát csak folytasd a hol elhagyadt, ez kissé felüdit az álom után; hol is hagyta el?“

„A 4. felvonás harmadik jelenetében.“

„Nos?“

„Kezdem hát a jelenet elején: „Nagy újságot fogok önnek mondani“ itt t. i. Trissotin beszél.“

„Jó, jó, hiszen tudom, hogy nem te — csak tovább.“

„Ujra kezdem: „Nagy újságot fogok önnek mondani, melyet ön álma miatt nem tudott meghallani.“

— Szabó J. gem instálom.

Nagy kört len ügyes kis G egy csinosan ölt tettek be.

— Hát aztán fü vagy te?

— Az vagy

— Még sem

fü — Mert ni

— felelt a kis c

gyar vagyok én

És ki tud érdekes epizód jellemzésül szol port, a ki még n siessen ki ana az őket.

DEB

Hat óra utá

be a vonat a det

össze gyűlt óriási

olvadt a zenekar

kiáltásaival, kik

csak azt hangzott

Éljenek a magy

Polgármeste

doskodott arról,

lékezzenek vissz

megérkezés után

tás, mely ma nag

első ízben: Test

fogadták a nekik

tott adományokat

mébe a könyv, ez

ez eolatans nyilv

Általában nag

nyájan el vannak

hogy új hazájuk

nyujtani, és csak

valaki bukovinai

vezi őket.

— Magyarok

kestől! — zoktá

Egy ifju ház

hajtva fejüket ke

vétel lekedzőskö

— Otthon

az anyókám! —

szony! Aztán a n

olyan, mint az ő

Egyáltalában

rüsége és naivság

hatók ezeknek ny

A jelenvolt

étellel, szivarral,

előljárósága élén

rincezi Mihály és

ki a színházból é

Érdekesen

színházban. Az

nézve rendkívül t

igy nyilatkozott:

kis gömbölyü ján

kell diesérni. De

Odakinn a

zönség hallgatta

valóban meglepő

kanyarított felkös

városát és a mag

míg csak el nem

9 óra.

A zenekar u

indult, a közönsé

és a vonat vitte

felé.

Na

Naptár. P. uték, ápril

Prof. Ireneus.

o. B. A. — Nag

6. 6. 37 p.

— A csángó

este 6 órakor utat

és esti 9 óráig id

az utolsó szállitm

határoz ez ügyber

fogadattásnál, aki

met szerzett rész

zonyára ma is sie

a hazatérőket, és

szívükből fakadt „ist

üdvözölni.

— Tóth Gyt

lyen megrendítő e

ves G. Z. ell a le

hova szegényt gy

éjjel elhunyt. Haza

metés ideje meg b

jelentés valószínű

datni.

— Felhívás.

urak és hölgyek,

és vagyoni viszonyait rend... csoport mely 580 főből áll... volt mint az első. Egy... meg dalolni, táncolni;... zírta kendőt, abroszt akaszt... fellobogóva minden kocsi... egyes állomásokra, hol most... egyes tömeg várta lelkesedve, és... a szíves vendéglátás minden... nyi csapat Istenségités és... csoport utja is valóságos di... nagy mihályon, Legénye M... ovatiókban részesítették... Kaliczky János lelkész üd...

Szabó József volt az én nemzetsé-
gem instálom.
Nagy kört képezett a közönség egy ele-
ven ügyes kis 6 éves csángó fiú körül, kinek
egy csinosan öltözött debreczeni kis fiút mu-
tattak be.
Hát aztán, — kérdezték tőle — magyar
fiú vagy te?
— Az vagyok én.
— Még sem úgy nézsz te ki, mint ez a
fiú.
— Mert nincs rajtam oly szép ruha,
— felelt a kis csángó fiú, — azért csak ma-
gyar vagyok én!
*
És ki tudná elbeszélni azt a sok apró
érdekes epizódot, mely csángó testvéreink
jellemzőit szolgál. Ma jön a harmadik cso-
port, a ki még nem szorított velük kezét, az
sieszen ki ma az indóházhoz és üdvözölje
őket.
Kis Vitéz.
DEBRECZENBEN.
Hat óra után néhány percczel robotott
be a vonat a debreczeni pályaudvarba. Az
összegyűlt óriási közönség éljenzése egybe-
olvadt a zenekar hangjaival, és a csángók
kiáltásaival, kik nem szüntek meg egyre
csak azt hangoztatni: Éljen a magyar haza!
Éljenek a magyar testvérek!
Polgármesterünk buzgalma újra gon-
doskodott arról, hogy a csángók örömmel em-
lékezzenek vissza Debreczre. Mindjárt a
megérkezés után kezdetét vette az ételkiosz-
tás, mely ma nagyobb rendben folyt le, mint
első ízben. Testvéreink hálás kezesökkel
fogadták a nekik vagy gyermekeiknek nyuj-
tott adományokat, és nem egynek gyűlt szemé-
mébe a könnyű, meghatva az igaz szeretet
ez eolatans nyilvánulása által.
Általában nagyon jól érzik magukat. Mind-
nyájan el vannak telve az édes reménnyel,
hogy új hazájuk képes lesz nekik jólétet
nyújtani, és csaknem neheztelnek érte, ha
valaki bukovinaiaknak, vagy csángóknak ne-
vezi őket.
— Magyarok vagyunk mi testestől lel-
kestől! — zokták mondani.
Egy ifjú házaspárt láttam, kik össze-
hajtvá fejüket keservesen könyeztek. Rész-
véttel kérdezősködtem bánatuk oka felől.
— Otthon maradt a testvérem, meg
az anyóka! — panaszkodék a fiatal asz-
zony. Aztán a maguk nagy szeretete mégse
olyan, mint az övéké.
Egyáltalában megható e népek egysze-
rűsége és naivsága. Lépten nyomon feltalál-
hatók ezeknek nyilatkozatai.
A jelenvolt közönség elhalmozta őket
étellel, szivarral, míg az éteremben városunk
előjárósága élén a polgármester ural, Lő-
rincci Mihály csángó-vezetőt traktálta meg,
ki a színházból érkezett oda.
Érdekesen viselte magát ez ember a
színházban. Az épület egy középpályából
nézve rendkívül tetszett neki. A színészekről
így nyilatkozott: — Azt az éneket, azt a
kis gömbölyű jányt, meg a szeretőit azt meg
kell dicsérni. De a többi nekem nem tetszik.
Odakünn a vasut étermében nagy kö-
zönség hallgatta Lőrinczi uram dikielőit, ki
valóban meglepő műveltséget áru el. Jól ki-
kanyarított felkőszöntökben éltette Debreczen
városát és a magyarokat, és ivott mindaddig,
míg csak el nem érkezett az indulás ideje, a
9 óra.
A zenekar újra rázendítette a Rákóczy-
indulót, a közönség újra éljenzésben tört ki,
és a vonat vitte testvéreinket új otthonuk
felé.
Napi hírek.
Naptár. P. uték, ápr. 6. R. m. kath. Csestin, Vilmos. —
Prot. Ireneus. — Görög-orosz (márc. 25.) Gy.
o. B. A. — Nap két reggel 5 ó. 20 p., nyugszik
6 ó. 37 p.
*
— A csángók harmadik csoportja ma
este 6 órakor utazik városunkon keresztül,
és esti 9 óráig időznek itt. Egyszerre ez lesz
az utolsó szállítmány, míg a kormány nem
határoz az ügyben. Aki tegnap jelen volt a
fogadtatásnál, aki látta, mily véghetlen örö-
met szerzett részvétünk a csángóknak, az bi-
zonyára ma is sietni fog szívéhez szoritani
a hazatérőket, és ha egyébbel nem is, de egy
szívből fakadt „isten hozott”-tal fogja őket
üdvözölni.
— Tóth Gyula helybeli kereskedőt mé-
lyen megrendítő családi gyászest érte. Ked-
ves G i z e l l a leánya Új-Tátraföldre — a
hova szegény gyógyulni vitték volna — a
éjjel elhunyt. Haza fogják szállítani. A te-
metés ideje még bizonytalan. A családi gyász-
jelentés valószínűleg csak holnap fog kiat-
lani.
— Felhívás. Mindazon igen tisztelt
urak és hölgyek, kiknél a Fröbel gyermek-

kert gyűjtőivel letéve vannak, felhivatnak,
hogy miután ezekre szükség van, gyűjtővele-
ket minél előbb Bethlen Mikó Róza grófnő 6
nagyágához beküldeni sziveskedjenek.
— Lapunk tegnapi számának mellék-
lete nem általunk okozott bizonyos körülmé-
nyek miatt elkésvén, azt mai számunkhoz
mellékelve szokás olvasóink.
— Temesváryné Farkas Irma asszony
jutalomjátéka szombaton leend, a mely alkalmal-
mal — mint halljuk — számos ovatiókban
fog részesülni művészetének nagyszámu hó-
dolói részéről. Mi csak kívánhatjuk, hogy a
művésznő a ki eddigi fellépéseivel oly nagy
erkölcsi sikereket ért el, a nagy
közönség részéről is találkozzék
azon pártfogással melyet művésze valóban
megérdemel. A nagyhirű „Aria és Messalina”
című tragédiában fog fellépni mit Mes-
salina, mely legjobb szerepei közé tartozik.
Ezen kiváon érdekesnek ígérkező előadás-
ra különösen felhívjuk olvasóink szives fi-
gyelmét.
— A tornaegylet a tavasz eljöttével
kezd magáról életelt adni. A legközelebbi
választmányi gyűlés ugyanis elhatározta, hogy
f. évi május hó 3-ik napján, áldozó-estüörtökön
Debreczontól B. Újfalug verseny-gyalogást
rendez. A 36 kilométernyi távolságot a nyer-
teseknek 5 óra 40 percz alatt kell megten-
niük a mikor egy perczre 120—125 lépés
esik. — A versenyzők — számszerint 16 —
előleges idomításnak vannak alá vetve, a
mennyiben hetenként kétszer tartoznak pró-
bagyalogást tenni s erre a legszigorubb ren-
szabályok által vannak kötelezve. Az egylet
a versenyzők részére négy díjat tűzött ki,
melyek a június első felében tartandó torna-
ünnepélyen fognak kiosztatni.
— Eljegyzés. Veres József kávéház tu-
lajdonos a napokban váltott jegyet Nagyvá-
radon özv. Rámer Gusztávné szeretetreméltó
leányával, Mariskával.
— Rónaszéki Gusztáv tegnap lépett
fel először a „Veres haju”-ban, mint Veréb
Jankó. Ha még eddig nem szerződött tagja a
társulatnak, úgy szerződését csak óhajta-
nunk lehet. Ügyes, értelmes színész, kellemes
temperamentummal, kifejtett routinnal, és ha-
bár szerettünk volna Jankójában több eredeti-
tiséget látni, — amennyiben nagyon emlékez-
tetett Eöryre, — mindazáltal, hisszük, hogy
társulatunknak igen haszonvető tagja lesz.
A közönség rokonszenvesen fogadta, és több-
ször megtapsolta őt.
— Közönségyűlés. A husvét ün-
nepi szünetek alatt távol levén, csak most
jutott tudomásomra, hogy a „debreczeni ta-
karékpenztár” 10 frt, az „István” gözmalom
társulat” 20 frt segélyben volt szíves része-
síteni segélygyűltüket mult 1882-ik évi jö-
vedelméből. Midőn sietek e helyen nevezett
két társulatnak szíves adományaiért egy-
tűn nevében hálás köszönetem nyilvánítani,
azon óhajtatomnak adok kifejezést, hogy a
mindenható hosszú ideig virágoztassa e tár-
sulatokat, hogy jötkönyv tetteik gyakorlatásá-
ban soha meg ne szünejek. Debreczen, 1883.
ápr. 5. Csáki János gazdász s. e. elnök.
— Színházi béreltírdetés. Tisztelet-
tel tudatom a nagy tekintetű bérlő közönség-
gel, hogy ez évadberlet néhány nap múlva
véget érven, a berletet még tíz előadással
toldom meg. E szerint az évadberlet egy-
százhetven előadásra fog terjedni. A t. e.
idényberlő uraságok e tíz előadásra bérelt
helyeiket azon mérsékelt árt kapják meg,
mennyibe az évadberlet tartama alatt kerül.
A berletárak e tíz előadásra ugyanis követ-
kezők: családi páholy 25 forint 50 kr, alsó-
és középpáholy 26 frt 32 kr, elsőrendű tá-
mlásszék 6 frt 25 kr, másodrendű támlásszék
5 frt. Egész tisztelettel kérem a mélyen tisz-
telt bérlő uraságokat, méltóztatassanak helye-
iket e tíz előadásra megtartani s regénytelen
törékesemet a hátralevő rövid színi évad
alatt minél tömegesebben támogatni. Mély
tisztelettel Krecsanyi Ignác, színigazgató.
— Mit tesz a nagy szeretet, bizonyít-
ja Sinka István esete. Unokatestvérei Sinka
János és Pál mint árva, anyajához tartottak
szállásra és hálásra, a ki egyszersmind mosott
is rájuk. Mikor a testvérek együtt hálván a
földön egyszerű-mászor lefeküdtek, István több-
ször közéjük furakodott, azt adván okul, hogy
nagyon szeret velük hálni. Azok helyett is
adtak neki, bár tapasztalták, hogy fejük alá
tett pénzükből olyankor több-kevesebb min-
dig hiányzott. És ki tudja meddig szeretet-
hette volna őket, ha a mult csütörtökre vi-
radóra egész 12 forintig bele nem markol a
sötétben a János bugyintásába. Erre az ed-
dig csak hamu alatt lappangó gyanu lángra
lobbant, a káros a rendőrségél panaszt tett,
az elkezelt pénz néhány krajczár híján a ga-
lambház padlásán megtaláltott, — és a
pénz-szerető testvér a duutyiba bekísértetett,
ügye pedig a kir. járásbírószághoz áttétett.
— A királynő és Maria Valéria fő-
hercegnő tegnap dében elutaztak Baden-
Badenbe. Ez utazás azért maradt el eddig,
mert a mult heten a Mailáth családban törté-
tént szerencsétlenség miatt a királyné elhalasz-
totta azt, udvarhölgyére, Mailáth Sarolta kis-
asszonyra való tekintetből. A királynét, ki
Hohenenba grófnő álnév alatt utazik, a ren-
dőrleg főnökei fogadták a pályaudvarban. A
királyné kíséretében vannak, Lajos bajor her-
cege, Fürstenberg örgrófné, Kornis grófnő,
Nopcsa báró főudvarmester, Feilalik udvari
tanácsos és neje, Dr. Widerhofer és Auslan-
der udvari orvosok és Bierolla uti pénztár-
nok. A királynő elvitte magával 3 keavencz
paripáját is. A királyné az elutazások fekete

ruhában volt egyszerű barna felöltővel, a fő-
hercegnő kék ruhában és piuché felöltőben,
a főhercegnő kis ibolyacsokrot vitt magával.
Az udvari menetet Klauudy udvari tanácsos
vezette.
— Mansberger és a főváros. Mans-
bergernek a főváros hatóságával szemben ta-
nusított magaviselete épen olyan visszatet-
szést szül ott mint itteni magatartása. Da-
czára annak, hogy a budai szinkörben az
előadási engedélyt már rég megkapta, még
sem nyilatkozott, hogy valjon oda akar e
nyárára menni, vagy Nagyváradra. A fővá-
rosi tanács most három napi határidőt tűzött
ki neki, melyen belül ha nem nyilatkozik, a
budai szinkört másnak adja ki. Az ilyen el-
járás egy eceptet sem tisztességes és nagyon
csudálkozunk azon, hogy az aradi szinügy-
gyámolóító egylet megtűri azt, hogy az ő neve
alatt az ő szintársulatával ilyen dolgok tör-
ténjenek, hogy a szintársulat művezetője két
város hatóságát hurezolja orránál fogva.
— A czár koronázása. Szt.-Pétervár-
ról, márcz. 30-ról írják: Hogy a moszkvai
koronázási ünnepélyek alatt fővárosunk la-
kosságának is legyen mulatsága, az itteni
Mihály-lovárdában óriási panorámát állítanak
fel, mely a koronázás egyes jeleneteit fogja
ábrázolni. Az uralkodó pár a koronázást kö-
vető nyári hónapokat részint Zarszkoje Szele-
loban, részint a főváros melletti Jelagin-
szigetén fogja tölteni. Legalább erre mutat
azon körülmény, hogy a kozák-testőrséget
mindjárt a koronázás után Zarszkoje-Szeleba
rendelték helyőrségre s a Jelagin és Chres-
tovski-szigetek közti hidat, mely a mult nyá-
ron légeett, sietve helyreállították, jobbára
az udvar költségen.
— A manapsági párbajok találó satí-
ráját olvassuk a „P. H.”-ban, mely a követ-
kezőket írja: A párbajhoz három közegek kell
... míg egészen vége lesz. A szekundások,
a doktor, és a bírák. Természetesen egyik
közeg se szízi komolyan a dolgot. A szek-
undások tudják, hogy vér nem lesz, a dok-
tor tudja, hogy seb nem lesz, a bírák pedig
tudják, hogy semmi sem lesz. De azért olyan
komolyan megy minden, mintha — valóság-
ban történnék valami. Pedig csak a negyedik
közeg nem csinál belőle játékot. Az a közeg,
a melyet meg sem említettem. Mert a negye-
dik közeg a két fiakkoros, a ki a feleket ki
viszi a csatamezőre. A fiakkorosok egészen
komolyan szedik be a vitelbért. S e szerint
van hát mégis valami szoliditás a párbaj-
joknál.
— Egy tízéves angol leány utazása.
Bécsből írják, hogy az ottani ózaki vasut
indóházánál nem kis feltűnést okozott egy kis
angol leány, ki Bukarestbe egyedül indult,
minden kíséret nélkül és a bécsi indóház
perronján egész biztossággal járt-kelt az utas-
ok közt. A tíz éves leányka csak angolul
beszélt és egyedüli kísérelőjeül az a nyakára
akasztott táblácska szolgált, melyen öt nyel-
ven a következő kérelem volt intézve a kö-
zönséghez: „A tisztelt közönség kérérik,
hogy vegye általmába e gyermekét és utköz-
ben fedezze szükségleteit.” A kérelemnek volt
eredménye, mert a kis leány másnap már
Lembergig eljutott és az utasok mindenütt
gondoskodnak róla. Egész Czernovizig sze-
reucésen eljutott.

urak vettek részt, Szabó Gábor kir. alügyész
és Márk Endre mint védő ügyvéd meghall-
gatása után vádlottat a bünyfenítő eljárás
alól, miután a gondatlanság panaszolt ellen
legkevésbé sem volt megállapítható, sőt in-
kább vádlott a bekövetkező veszélyt meg-
előzni törekedett — teljesen felmentette s e
határozatba a kir. ügyészség is megnyu-
godott.
DEBRECZENI SZÍNHÁZ.
Bérlet. Szünet
Péntek ápril 6.
Rónaszéky Gusztáv második fellépéttel.
A szeleburdi.
Vigjáték 5 felv.
Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.
Nyilt-tér.
1883-iki
FRISS TÖLTÉSÜ
szolyvai, polenai és luhi
Erzsébet ásványvizek
diszesen kiállított üvegekben megrendel-
hetők:
Munkácson és Nyitregyházán
a központból. a főkraktárból.
Marsalkó Károly,
munkácsi uradalmi ásványvizek bérlője.
MATTONI-féle
BUDAI KIRÁLY
KESERŰFORRÁSOK
Deák Ferenccz-forrás, Hunyady Mátyás-forrás,
Szt.-István-forrás, Gróf Széchenyi István-forrás
Mattoni és Wille, Budapest.
Kapható minden gyógyszerárban és ásványvíz-
kereskedésben.
Önkéntes árverési hirdetés.
Özv. Fekete Gáborné Baranyi Eu-
genia tulajdonát tevő Batthyáni utczai
2554 sorszámú ház, bel és külső földje
a tekintetes árvaszék által önkéntes ár-
verésen eladatni rendeltetvén: az árve-
résnek f. évi április 11-én délután 3
órákor a városház kis tanácsstermetben
megtartásával árvaszéki ülönök tekintetes
Óry Sámuel ur bizatott meg, kinél s
alulírott gondnoknál az árverési feltéte-
lek bármikor megtekinthetők.
Debreczen, 1883. április 5.
Nagy Ferencz,
gondnok.
(Kiscsapó-utca 388 sz. a.)
A BUDAPESTI
Ásvány
VEGYÉSZETI
GYÁR
akácza utca 35 szám,
ajánl a következő cikkeket!
!Rovar por!
svábok, oroszobogár, (bűdösvörös) poloska,
balha, mely és minden a világon létező
rovar ellen, azonnal ölő hatású.
Egy 25 deka súlyu csomag, utánvé-
tellet 50 kr.
Fém tisztító pomádé!
fém tisztító pasztanak is nevezve, legna-
gyobb fajta csomagolással együtt csak 50
kr. Utánvét mellétt.
Pakány és egérméreg!
a legjobb, biztos hatása, azonnal ölő szer,
jótállás mellett csomagolással együtt után-
vétellel 50 krért.
Vörös tisztító por!
15 diszesen kiállított csomag 50 kr.
Utánvét mellétt.
Bécsi méz!
friss, 15 légmentesen elzárt csinosan kiál-
lított csomag 50 kr. Utánvét mellétt.
KERESKEDŐK szazalékban részestül-
nek, s kívánatra az összes gyártmányaink-
ról árjegyzéket küldünk.

Nagy raktár ezüst neműek és ékszerekben.

VIDÉKI MEGBIZÁSOK GYORSAN ÉS PONTOSAN.

Van szerencsém a n érdemű közönség b. tudomására hozni, miszerint helyben:
Piacz-utca 2142. sz. a. a posta mellett egy a főváros igényeinek is megfelelő

ÉKSZER ÉS ÓRA ÜZLETET

nyitottam.

Képzőben tett nagy bevásárlásaim, egyenes összeköttetésem Svájc és a feketeerdő órágyáraival, valamint a külföld drágakő-piaczaival, lehetővé teendik céltom kivételét, hogy gyönyörűen és tartósan készített

ÉKSZEREIMET, FALI és ZSEB ÓRÁIMAT

a főváros kereskedőinél jóval olcsóbban adva, velők sikerrel versenyezhessem.

Kötő munkásaim

azon kellemes helyzetbe juttattak, hogy minden az órás és ékszer üzletbe vágó

javításokat és megrendeléseket

a legrövidebb idő alatt jótállással eszközölhessek.

A n. é. közönség becses pártfogásáért esedezik

LÖFKOVITS ARTHUR és Tsa

órák és ékszerész.

VIDÉKI MEGBIZÁSOK GYORSAN ÉS PONTOSAN.

Fali inga órák 1 évi jótállás mellett jutányosan.

Minden régi köhögés ellen

mellfájdalmak, sok évi rekedések, torokbajok s a tüdő nyálkásodása ellen a több orvos által megpróbált

fehér mellszörp

oly gyógy-szer, mely még soha sem használtott a legkielegetőbb eredmény előidézése nélkül. Ezen szörp már az első használatnál fel-tűnőleg jótékonyan hat, sőt a gőrcsős és hű-gurtnál elősegíti a nyulós és megrekedő nyál-ka kiköhögését, azonnal enyhíti a gége inger-ékenségét és rövid idő alatt eltávolít mindent ha még oly heves, sőt magát a legveszélyesebb szárazbetű-gégi köhögést és vérhányást is.

MAYER G. A. W., Bresslauban.

Ara 1 egész üvegnek 3.60, egy fél üvegnek 1.80, egy negyed üvegnek 90 kr.

FOGFÁJÁSOK

bármily neműek, egy pillanat alatt és biztosan eltávolíttatnak az indiai fogkivonat használatá-álal, mely gyors és biztos hatása által nagy hírnévet vívott ki magának, egyszerűsége miatt leg-job fog- és szájtisztító szer. Egy nagy üveg 1 frt, kisebb 50 kr.

Gróf Beleznay Árpád

fagyás elleni tinkturája

mely az ekkorig ismert szerek közt a legjobb-nak és leghatásosabbnak bizonyult be, s bi-tos hatása több bizonyítvány által meg van próbálva.

Főraktár Budapest: TÖRÖK JÓZSEF
gyógyszertára király-utca 12 sz. Ara 1 ft.

Francia folyékony

HAJFESTŐ-SZER

(Chromatique Parisien).

melyel minden haját tetszés szerinti sötét, bar-na vagy szőkére legfeljebb 10 perc alatt ál-landóan megfesthetni; mely szernek hatása csaknem annyira ismert már, hogy egyéb-ből ajánló felidő-érést nem is igényel. Ara 2 frt.

Főraktár: Budapest: TÖRÖK JÓZSEF
gyógyszerésznél, király-utca 12 sz.

Külföldre 13 kiállításon
folyton a
legelső
díjakkal, legutóbb

Párisban 1878.
43 vetélytárs ellenében
egyedül a
nagy aranyéremmel.

MÖLLER PÉTER Christianiában (Norvégia)

A Warr. és sz. Olafs-rend vitéze, a Societé de la Pharmacie á Páris levelező tagja, a kir. tudom. társulat tagja Dortheim-ban, tiszteletbeli tagja az orvosok társulatának Stockholmban stb. a Pharmacopoea Norvegica 1854. II. részének szerkesztője. Gyárosa a egyedüli szállítója a Möller-féle legtisztább Lotot halmájolajnak (Codii-er oil)

ára 1 frt. **MÖLLER'S COD-LIVER OIL** Védjegy.

6 palacknál bérmentve. Ismét eladónak megfelelő kedvezmény. Ezen halmájolaj Möller saját gyáraiban Kabelwaag, Stamsund és Gulvigban a Lofot szigeteken a ga-bocza halak friss, válogatott májaiból gondosan készítve-s a gyár székhelyén általa palackokba töltögetve halványsárga természetes színnel bír, oliva olajnemű ízű s könnyen emészhető voltánál fogva a bel- és külföldi legelső orvosi tekintélyek által a mell- és tüdőbajoknál, görvőly-kór, sömör sat. nél a legme-legebben ajánlatik.

Gyermekek előtt ez csakhamar osemegéré válik.

A Möller-féle halmájolaj c-upán eredeti tömegében, ez eredeti árújegy és zárukapocsal ellátva adatik el.

A védjegyre is pontosan ügyelni kell, valamint minden palack mellé mellékelt értekezésre is a halmájolaj, annak készítése és hamisításáról. Kapható a birodalom valamennyi gyógyszerháza és gyógyszerkereskedésében, a nagyban a főraktár által

Eckhardt Pálnál Bécs, I. Weinhurgasse 24.
Raktárak:

Debreczenben: (főraktár) Csanak József kereskedésében, továbbá dr. Rothschnek V. Emil, Gölli-Ferdinand, Tamási Károly gyógyszer. Budapest: Török József, Hantel Károly, Pataky Károly gyógyszer. Thall-mayer és Seitz útszerk. Pillich Ferenc útszerk. Aradon: Rozsnyai M. gyógyszer. Marx Adolf, Glück Ignác keresk. Földes Klemen gyógyszer. Csaba: (Békésm.) Biener B. keresk. Nagyvárad: Nyiri Gy. gyógyszer. Weisz Bernát keresk. Gyöngyösön: Baruch József gyógyszer. Gyula: (Békésm.) Ferenczy Alajos keresk. Hódás: Gritzan Károly gyógyszer. Kolozsvár: Szeki Miklós gyógyszer. Miskolc: Dr. Csáthy Szabó István, Ujházi Kálmán, Dr. Hercz Mór gyógyszer. Nagy-Szt-Miklós: Maly János gyógyszer. Szeged: Tóth Péter, Brem Vilmos, Lauszevits és Stojkovic keresk. Kőrös: A. gyógyszer. M-Szigeth: Marossan A. gyógyszer. S.-A.-Ujhely: Pintér Ferenc gyógyszer. Zilahon: Weisz Sámuel gyógyszer. Kula: Szűcs Imre gyógyszer. Munkács: Gottier L. gyógyszer. Rezsnyó: Maletér Albert gyógyszer. Trencsén: Simon A. gyógyszer.

Fontos jelentés.

A rumburgi és sziléziai gyárak raktárjaikat

FOGL E.

CS. K. UDVARI VÁSZONNEMŰ GYÁRA ÁLTAL

Bécs, Máriahilferstrasse Nr. 25.

hites becsővel megbecsültetvén, 35 százalékkal a gyári áron alul, hogy rövid idő alatt mindent eladhasson, elárú itára szánták.

Megrendelések a pénz beküldése vagy utánvét mellett is (50 frton felül bérmentve) teljesítet-nek, a becsár szerint:

Uri galérok, tejeje 1.20	2.-	Uri galérok, tejeje 1.20	2.-
Uri és női kézelők tejeje 3	4.-	Uri és női kézelők tejeje 3	4.-
Nyakkendők, új divat, selyem, dbja 30 kr.	1.-	Nyakkendők, új divat, selyem, dbja 30 kr.	1.-
Pamuting vagy nadrág drbjja 1.-, 1.50, 2.-	2.-	Pamuting vagy nadrág drbjja 1.-, 1.50, 2.-	2.-
Garnitúr, színes (2 ágy 1 asztalkendő) 7, 9, 12.-	12.-	Garnitúr, színes (2 ágy 1 asztalkendő) 7, 9, 12.-	12.-
1 tezt. fehér vászon zsebkendő 1.50, 2, 2.50, 3, 4, 5, legfinomabb	6.-	1 tezt. fehér vászon zsebkendő 1.50, 2, 2.50, 3, 4, 5, legfinomabb	6.-
1 tezt. fehér vászon zsebkendő színes szélekkel 3, 4 frt, legfinomabb	5.-	1 tezt. fehér vászon zsebkendő színes szélekkel 3, 4 frt, legfinomabb	5.-
1 tezt. fehér battisztkendő színes szélekkel 1, 1.50, 2 frt	3.-	1 tezt. fehér battisztkendő színes szélekkel 1, 1.50, 2 frt	3.-
1 vég 30 rőfös színes ágyruha 6, 8, 10.-	10.-	1 vég 30 rőfös színes ágyruha 6, 8, 10.-	10.-
1 drb. 30 rf. házi vászon 6, 7, 8, 10.-	10.-	1 drb. 30 rf. házi vászon 6, 7, 8, 10.-	10.-
1 drb. 40 rf. gazdasági vászon 10, 12, 15, 18.-	18.-	1 drb. 40 rf. gazdasági vászon 10, 12, 15, 18.-	18.-
1 drb. 50-54 rf. rumburgi vagy ezérna vászon, legjobb 18, 20, 25	30.-	1 drb. 50-54 rf. rumburgi vagy ezérna vászon, legjobb 18, 20, 25	30.-
1 drb. 30 rf. shirting 5, 6, 8, legfin.	9.-	1 drb. 30 rf. shirting 5, 6, 8, legfin.	9.-
1 tezt. vászon törülköző 4, 5, 6, 8.-	8.-	1 tezt. vászon törülköző 4, 5, 6, 8.-	8.-
1 asztalkendő vagy szin. abrosz 1, 1.50, 2, 2.50	2.50	1 asztalkendő vagy szin. abrosz 1, 1.50, 2, 2.50	2.50
1 tezt. fehér serviette 3, 4, 5, 6.-	6.-	1 tezt. fehér serviette 3, 4, 5, 6.-	6.-
1 damaszt garnitúr (1 abr. 6 serviette) 5, 7.-	7.-	1 damaszt garnitúr (1 abr. 6 serviette) 5, 7.-	7.-
tizenkét személyre kétszer anyni.		tizenkét személyre kétszer anyni.	
1 drb. 12 lepedő vagy paplanboríték varrat nélkül 18, 20, 24, 30	36.-	1 drb. 12 lepedő vagy paplanboríték varrat nélkül 18, 20, 24, 30	36.-
Férfiharisnyák, tejeje 3, 4, 6, legfin.	8.-	Férfiharisnyák, tejeje 3, 4, 6, legfin.	8.-
Eszernyő, tokkal 2, 3, selyem, legfin.	5, 6.-	Eszernyő, tokkal 2, 3, selyem, legfin.	5, 6.-

Szintegy kaphatók:

1 drb 30 rf. durva vászon 4 frt, 1 tezt. fehérítetlen törülköző 1 frt 50, 2 frt. 1 tezt. kis zsebkendő 70 kr, 1 frt, 1 tezt. serviette 2 frt kávé abrosz, dbja 39 kr; szóval minden kapható, még pedig 20 százalékkal olcsóbban, mint mások. Igék és alsónadrágok darabja is 75 kr.

Megrendelések a pénz beküldése után, vagy levélbeli kívánatra utánvétellel is. Czím.

FOGLE.

első cs. k. udvari vászonnemű gyára
Bécs, Máriahilferstrasse 25. sz.

Hoff János-féle

malátakivonati egészségisör.

Ezen, kik minden reményről lemondottak már, ezen gyógyhatású italnak köszönik életüket s örven-denek neki.

HOFF JÁNOS

NYILVÁNCOS KÖSZÖNET

porosz kir. kereskedelmi tanácsosnak a koronás arany-éremkereszt tulaj-donságok, magas rendek lovagjának, a Hoff János féle malátakivonat feltalálójának és egyedüli készítőjének. Európa legtöbb fejdelem i udvari szállítójának Bécsben.

Gyár: Graben, Bräunerhof, Bräunerstrasse 2 szam, Iroda- és gyári raktár: Graben, Bräu-nerstrasse 8.

Legkínosabb köhögés, légzési és torokhurut, mel, gyomor- és vesébszajok gyógyittatnak ezen va-lóságos kincsetartalmat képező tu-lajdonságok által.

Egyetlen leányom, ki már 5 év óta heves köhögésben és mellfájásban szen-ved, a legborzasztóbb fél-lemre adott okot, midőn önnök egy hírlapi hirdetésre lettem figyelmeztette s az ön jeles malátasöréből magamnak egy pró-baküldeményt hozattam.

Ezen időtől fogva, azaz januártól július elejéig leányom a malátasört és koncentrát malátakivonatot használja s oly jelentékenyen javult, hogy immár tel-jesen fölépültnek nyilatkozatom ki. Mi mindnyájain gyermekünk élete megmen-tőjének tekintjük önt s örök hálaóra érez-zük magunkat kötelezve.

Neumarkt, 1881. augusztus 21.

Tisztelettel
Ichi H.

birókösző Neumarktban, Strindban

Raktárak Debreczenben: Csanak József, Riekl J. Z., továbbá Gerényi Fülöp, Varga Lajos, Nagy-Károly: Ujházi Ist-ván. Nagyvárad: Janky Antal, Nyitregy-háza: Korányi Imre, továbbá az ország minden nagyobb gyógyszerházaiban. I. Budapest-sten Zsibáros-utca 7. sz.

KOPORSÓ-diszítések

dombornyomásban (fém-utaztat)

erős cartonból, ugy arany- és ezüst-papír-ból, szép kivitellel.

Nagy átészállítás. — Saját gyártmány.

JOHN & CO.

Wien, Margarethenstrasse Nr. 49.

Szerkesztőség és Piacz. SIMONFFY házával s

HIRDETME

előzetési pénzek és a ki valamin a lap szel minden közlemény

permentellen levelek fogadtat

X. évfoly

Amit a esá

— Az in poknak nem kell csángók kihallgat-dának, hogy m népének más ors-tak: Bukovinában getlenségeért irig azokhoz képest a gazdag, kiváltság Láttunk a debrec-bejött szűrös emb séges debreczeni néztek ki a csán-nások. És hallot kat, kik a kenyé-lács helyett eszik nak egyebet teng-nál és málénál. gos magyar faj, két nap eszik, a A napszám 20 k Néha azonban het-resetet telen már dig nincs kevesel De hát aztá gyelmek? — k egy vasuti tisztvi-nak itt művelni? gukkal?

Megdondottu választól a csángo-gunk. Csak nem-lomba, gépbe vag-nában és Moldvá megkeresünk egy-czart itt is.

Na már annu — válaszolá, az i-és hatvanat is, d-is. Sőt vannak fö-forintot is megke-

A csángó ké-tett fel: Nem leh-De a bizony-Akkor uram! Mert ne így nézz-most vagyunk, m-meg lászik a na-

A „Debreczeni

AZ ÉLH

Irta: Ka

Egy mozdulat-igező mosoly, egy-jenés, kihívás egy-— a közönség v-

Az első fellép-vira jó hírehez, me-tele vannak díesőit-élagadtatásukban fiatalság magánkiv-casinokban, a hivat-lakban is csak róla-

Az első fellép-dik, a harmadik s- már nem is azt né-játszanak, hanem h- kor a pénztár va-kitéve.

Az előadások látogatók a szinfa- a nagy művészno k-méltó, a ki hóféh-hatja. Kalandokat l-cselő „ifjú-örög-ságában elbizakodo-egymást érik. Egy- finom bonbon-okat, szebbnél-szebb bóke-át a művésznőnek l-Elvira juttat k-kintetből, az igéző

*) A „Koszorú“-bó